

عنوان مقاله:

مفاهیم نمادین اساطیر ایران باستان در معماری

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

امید نیک خو - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین

سمانه سلطان زاده - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین، دانشجوی دکتری

خلاصه مقاله:

معماری حقیقی انکارناپذیر در عرصه بیان است که توانسته است تمام عوامل محیطی خود را به صورت آشکار و پنهان در خود عیان کند. اساطیر تخیلات مردم را پرورش می دهند برای رسیدن به ارمان شهرهایی که انسان همیشه در آرزوی آن بوده است، به دنیای مادی اعتبار می دهند و تنها فضاست که قابلیت بستر سازی را برای اساطیر دارد. این فضاها همان فضای اسطوره ای است، فضایی که به دنبال آن ریشه های ذهنی بشر و ساختار ابر انسانی را به وجود می آورد. نقش اساطیر برای مردم همانند نقش یک معمار است برای جامعه، که می تواند از تصورات ذهنی خود در طراحی در سه زمینه هویت، ساختار و معنا استفاده کند. در این پژوهش با روشی تحلیلی توصیفی و با تحلیل محتوای متون با تاکید به مفهوم معماری و استفاده از منابع کتابخانه ای نگاهی داریم به اساطیر ایرانی در عهد باستان و یافتن نکاتی واجد ارزش در ارتباط با مفاهیم معماری ایرانی، تا بتوانیم سمت و سویی بیابیم در جهت رسیدن به تعاریف معماری در عهد باستان. زیرا توجه به مسایل مطروحه می تواند محملی برای تغییر و تحول آتی معماری و دست یافتن به تاریخ معماری ایران باستان را فراهم نماید.

کلمات کلیدی:

اسطوره، نماد، اهورامزدا، قره، مهر، سیمرغ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/619332>

